Súd:	Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka:	4C/293/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6415895826
Dátum vydania rozhodnutia:	06. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI:	ECLI:SK:OSZH:2017:6415895826.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobcu: S. T., R..XX.XX.XXXX, T. N. Ž. R. H., O.. J. XXX/XX, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47234466, konajúci prostredníctvom advokáta konateľa JUDr. Petra Rybára proti žalovanému: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

r o z h o d o l :

Súd z r u š u j e rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava sp. značka I. XXXXX/XX zo dňa 08.08.2014.

Súd žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v pomere 100% trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava vydaného v konaní vedenom pod sp. zn. I. XXXXX/XX dňa 8.8.2014 v poukazom na ustanovenie § 45 ods.1 písm. e),i),j),k),l) zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Žalobu odôvodnil tým, že rozhodcovská zmluva, na podklade ktorej mala byť daná právomoc rozhodcovského súdu na konanie je neplatná, boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa tým, že rozhodcovský rozsudok jeho ako účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania zaväzuje na plnenie, ktoré odporuje dobrým mravom a tiež z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupu uviedol, že uzavretím rozhodcovskej zmluvy viažucej sa k zmluve o úvere si ako spotrebiteľ zhoršil svoje postavenie, medzi ním a žalovaným došlo k nerovnováhe pokiaľ ide o výber súdu na riešenie prípadných sporov z uzavretej zmluvy, výber rozhodcovského súdu ani osoby rozhodcu nemohol nijako ovplyvniť. Poukázal aj na dojednanie odplaty za poskytnutie úveru predstavujúcej 96 % ročné navýšenie úveru označiac uvedené ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ako aj na absenciu náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá žalovaným nebola zohľadnená v podobe kvalifikovania úveru ako bezúročného a bezpoplatkového. V žalobe namietal aj porušenie povinnosti súdnym exekútorom poučiť ho ako povinného - spotrebiteľa o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu s poskytnutím vzoru takejto žaloby.

2.Žalovaný k žalobe uviedol, že žalobca podal žalobu po uplynutí zákonom stanovenej 30 dňovej lehoty. Lehota na podanie žaloby o zrušenia rozhodcovského rozsudku už žalobcovi uplynula, pretože žaloba bola súdu doručená dňa 14.8.2015. Nesúhlasil s argumentmi žalobcu ohľadom formulárového charakteru rozhodcovskej zmluvy, túto označil za individuálne dojednanú zmluvnú podmienku z obsahu

ktorej vyplýva, že žalobca sa nevzdal práva na súdnu ochranu poskytnutú všeobecnými súdmi SR s poukazom na to, že rozhodcovská zmluva obsahuje alternatívu riešenia sporu buď pred stálym rozhodcovským súdom alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky. Rozhodcovská zmluva podľa jeho názoru obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti, je platná a súladná s ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách ako aj so Smernicou Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993. Konštatoval, že vzťah, ktorý vznikol na základe zmluvy o úvere treba posudzovať ako obchodnoprávny vzťah a nie ako vzťah spotrebiteľský, nakoľko žalobca bol v zmluve o úvere označený ako podnikateľ, s uvedením IČO. Žalobu žalobcu žiadal zamietnuť.

3.Pôvodný zákonný sudca JUDr. Ivan Spurný vo veci rozhodol rozsudkom dňa 30.11.2016 tak, že žalobu žalobcu zamietol s poukazom na to, že bola podaná po zákonom stanovenej lehote. Žalobca podal vo veci odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp.zn.XXCo/XX/XXXX zo dňa 27.4.2017 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zaujal právny názor, že žalobca podal žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku včas. Vzhľadom na to, že pôvodný zákonný sudca už na tunajšom súde nepracuje v zmysle Pokynu predsedu súdu zo dňa 20.7.2017 Spr. A/561/2017 bol spis pridelený sudkyni JUDr. Jarmile Kasanovej.

4.Súd vo veci vykonal dokazovanie, listinnými dôkazmi, a to zmluvou o úvere zo dňa 30.1.2013, Rozhodcovskou zmluvou zo dňa 30.1.2013, upovedomením o začatí exekúcie, rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. I. XXXXX/XX zo dňa 8.8.2014 v spojení s doručenou preukazujúcou doručenie rozhodcovského rozsudku žalovanému, s Rozpisom splátok a pokút, so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ostatným spisovým materiálom.

5.Podľa § 73 ods. 1 Zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len ako „Zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“), ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

6.Podľa § 73 ods. 2 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

7.Podľa § 73 ods. 3 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

8.Podľa § 46 ods. 3 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu28) aj v exekúcii.

9.Podľa § 243d ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), v znení účinnom od 01.01.2015 exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu,4ead) vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

10.Podľa § 243d ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), v znení účinnom od 01.01.2015, na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

11.Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, v znení účinnom od 01.01.2015, exekútor poverený vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom

rozhodcovskom konaní podľa osobitného predpisu v upovedomení o začatí exekúcie poučí povinného, ktorý je spotrebiteľom, o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poučenie musí obsahovať aj vzor žaloby podľa osobitného predpisu.

12.Podľa § 45 ods. 1 Zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len ako „Zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak
e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa,17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14.Podľa § 52 ods. 2 toho istého zákona ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

15.Podľa § 52 ods. 3 toho istého zákona dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16.Podľa § 52 ods. 4 toho istého zákona spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17.Podľa § 53 ods. 1 toho istého zákona spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18.Podľa § 53 ods. 2 toho istého zákona za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

19.Podľa § 53 ods. 3 toho istého zákona ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20.Podľa § 53 ods. 5 toho istého zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21.Podľa § 53 ods. 6 toho istého zákona ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

22.Podľa § 54 ods. 1 toho istého zákona zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

23.Podľa § 54 ods. 2 toho istého zákona v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24.Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, účinný v čase uzavretia zmluvy tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

25.Podľa § 1 ods. 2 toho istého zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

26.Podľa § 2 toho istého zákona na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

27.Podľa § 9 ods. 1 toho istého zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

28.Podľa § 9 ods. 2 toho istého zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
a) druh spotrebiteľského úveru,
b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

29.Podľa 9 ods. 6 toho istého zákona spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

30.Podľa § 11 ods. 1 toho istého zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ - k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

31.Súd skúmal, či bola exekúcia na podklade rozhodcovského rozsudku, ktorého zrušenia sa žalobca domáhal začatá v lehote od 1.1.2015 do 31.3.2015 z dôvodu, že po 1.4.2015 nebolo možné podľa § 243d ods.1 exekučného poriadku udeliť poverenie na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky spotrebiteľského rozhodcovského konania vydaného pred 1.1.2015, pretože takéto rozhodcovské rozhodnutie prestalo účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať. V konaní bolo preukázané, že návrh na vykonanie exekúcie v lehote ustanovenej v § 243d ods.1 Exekučného poriadku oprávnená podala. V zmysle § 73 ods.2 zákona č. 335/2014 Z.z. upravuje možnosť účastníkom rozhodcovského konania spĺňajúceho charakter spotrebiteľského rozhodcovského konania podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 48 ods.2 exekučného poriadku aj v prípade, ak už lehota na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa zákona č. 244/2002 Z.z. ubehla. V exekučných konaniach začatých po 1.4.2015 poskytol týmto účastníkom exekučného konania ochranu priamo štát tým, že zákonom vylúčil účinky rozhodcovského rozsudku definovaného v §243d ods.1 exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2015 a nedovolil vydať poverenie na vykonanie exekúcie na základe

takéhoto rozhodcovského rozsudku. Bolo povinnosťou súdneho exekútora poučiť žalobcu podľa § 48 ods.2 v upovedomení o začatí exekúcie o možnosti podať žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku a pripojiť aj vzor tejto žaloby. Bez ohľadu na opomenutie súdneho exekútora žalobca podal žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku včas, keď upovedomenie o začatí exekúcie bolo žalobcovi doručené 22.7.2015, žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku podal na súd dňa 4.8 2015 (právny názor vyslovený v uznesení Krajského súd Banská Bystrica sp. zn. 17Co/351/2016 zo dňa 27.3.2017, 16Co/89/2016 zo dňa 27.4.2017).

32.Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca ako dlžník uzavrel so žalovaným ako veriteľom dňa 30.1.2013 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX, na základe ktorej mu žalovaný poskytol úver vo výške 1.000 € za odplatu vo výške 662 €. Žalobca sa úver zaviazal vrátiť spolu vo výške 1662 €, a to 6x po 277 € počnúc dňom 11.3.2013. Totožného dňa strany sporu uzavreli Rozhodcovskú zmluvu, predmetom ktorej bolo (o.i.) dojednanie o tom, že všetky spory, ktoré vzniknú z predmetnej zmluvy o úvere vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na tomto súde, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Obidva právne úkony majú formulárový charakter, bez možnosti zmeny ich obsahu.

33.Rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761 sp. zn. I. XXXXX/XX zo dňa 8.8.2014 bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 1955,77 € so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.955,77 € od 1.2.2014 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 1.955,77 € od 24.3.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Konanie pred rozhodcovským súdom bolo začaté na podklade návrhu doručeného žalovaným (tam v procesnom postavení žalobcu) dňa 26.6.2014. Z predloženej doručenky odosielateľa Slovenská rozhodcovská, a.s. je preukázané, že rozhodcovský súd žalobcovi predmetný rozhodcovský rozsudok doručil do vlastných rúk dňa 15.8.2014. Na podklade tohto rozhodcovského rozsudku (ako exekučného titulu) je voči žalobcovi vedená exekúcia súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, ktorý už žalobcovi doručil upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 22.7.2015.

34.V Zmluve o úvere je žalobca označený obchodným menom S. T. s uvedením IČO: 43505937, ako aj s označením zápisu v živnostenskom registri. Zároveň je v zmluve uvedené, že žalobcovi ako dlžníkovi sú finančné prostriedky poskytnuté na výkon podnikania. Z výpovede žalobcu na pojednávaní vyplynulo, že finančné prostriedky z úveru mu neboli poskytnuté na výkon podnikania. Žalobca na pojednávaní uviedol, že v čase, keď predmetnú zmluvu uzatváral pracoval v pracovnom pomere, živnostníkom nebol. IČO mal, pretože pracoval ako obchodný zástupca spoločnosti Provident. Keď uzatváral zmluvu, túto vypisoval obchodný zástupca p. N., ktorý po vypísaní zmluvy mu následne zavolal, že ju treba spraviť ešte raz, pretože je tam niečo zle. V čase, keď sa vypisovala prvá zmluva, tak obchodný zástupca ešte telefonoval jeho zamestnávateľovi do spoločnosti Fagor do učtárne, aby si zistil určité vec. V tejto pôvodnej zmluve bol označený ako fyzická osoba, nie ako podnikateľ. O tom, že podpísal aj rozhodcovskú zmluvu ani nevedel. Následne poukázal na to, že už aj minulosti bral od žalovanej úvere vtedy ešte ako podnikateľ s IČOm, pričom následne zrejme tieto údaje prepísali do novej zmluvy. V čase uzatvárania zmluvy o úvere dňa 30.1.2013 obchodnému zástupcovi nepredkladal žiadne doklady týkajúce sa jeho podnikania, pretože v tom čase ako už uviedol podnikateľom nebol. Druhý deň podpisoval len zmluvu o úvere a nie rozhodcovskú zmluvu.

35.Súd z výpisu zo Živnostenského registra (č.l.106) zistil, že žalobca obchodné meno: S. T., IČO: 43505937, miesto podnikania Žiar nad Hronom, A. Kmeťa 23/4 ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania ku dňu 28.12.2012. Zmluvu o úvere (ako aj Rozhodcovskú zmluvu) so žalovanou uzatváral dňa 30.1.2013, z čoho jednoznačne vyplýva, že žalovaný v čase uzavretia zmluvy už podnikateľskú činnosť nevykonával, a nebol ani dôvod, aby ho obchodný zástupca žalovanej v zmluve o úvere ako aj v rozhodcovskej zmluve onačil údajmi ako bol zapísaný v živnostenskom registri. Súd mal záujem k spôsobu uzavretia zmluvy o úvere ako aj rozhodcovskej zmluve vypočuť obchodného zástupcu p. N., avšak ani po vykonanom šetrení sa súdu nepodarilo zistiť jeho aktuálny pobyt. Uvedená skutočnosť však nemôže byť na ťarchu žalobcu ako spotrebiteľa. Tvrdenia žalobcu, že v čase uzavretia zmlúv nebol podnikateľ vyplývajú podporne aj z údajov, ktoré súd zistil lustráciou v Sociálnej poisťovni. Žalobca bol v čase uzatvárania zmlúv zamestnancom spoločnosti Fagor Ederlan Slovensko a.s. Žiar nad Hronom, kde bol zamestnaný už od 2.9.2008.

36.Definíciu spotrebiteľskej zmluvy, dodávateľ a spotrebiteľa uvádza § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy tak, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

37.Z vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka, ako aj Zákona č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere jednoznačne vyplýva definičný rozdiel medzi spotrebiteľským úverom a spotrebiteľskou zmluvou, keď spotrebiteľská zmluva je pojmom širším. Z uvedeného potom plynie, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona č. 129/2010 Z. z. je súčasne spotrebiteľskou zmluvou. Aj z ustanovenia § 1 ods. 8 Zákona č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka, ani osobitných predpisov. Ustanovenie § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka pre účely vymedzenia pojmu spotrebiteľ nezakotvuje podmienku uzavretia spotrebiteľskej zmluvy na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, zakotvuje len jedinú podmienku, a to aby fyzická osoba pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (spotrebiteľskou zmluvou je v zmysle § 52 ods. 1 OZ každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom). Občiansky zákonník teda definuje pojem „spotrebiteľ" podstatne širšie oproti legálnej definícii tohto subjektu v lex specialis, konkrétne v ustanovení § 2 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého je spotrebiteľom len taká fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Zo Zmluvy o úvere, uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 30.1.2013 vyplýva, že žalobca má postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka), pričom žalobca má postavenie spotrebiteľa aj v zmysle § 2 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Aj keď v úverovej zmluve žalobca identifikovaný údajmi zo živnostenského registra, je zrejmé, že žalobca v čase uzatvárania predmetnej zmluvy nebol SZČO, bol zamestnancom v riadnom pracovnom pomere. V tejto súvislosti musí súd poukázať aj na to, že obchodný zástupca žalovanej, ktorý predmetné zmluvy so žalobcom vypisoval, nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Súd preto konštatuje, že uzatvorením Zmluvy o úvere vznikol právny vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, založený spotrebiteľskou zmluvou, t. j. vzťah spotrebiteľský a zároveň je možné definovať uvedený vzťah ako vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý bol poskytnutý formou úveru (§ 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z., účinný v čase uzavretia zmluvy).

38.Rozhodcovskú zmluvu, koncipovanú v takom znení, ako bola založená do súdneho spisu súd posúdil ako neprijateľnú, a to s poukazom na ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka, teda absolútne neplatnú, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných stráv v neprospech spotrebiteľa. Podstatnou skutočnosťou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti rozhodcovskej zmluvy je skutočnosť, že so spotrebiteľom nebola individuálne dojednaná. Skutočnosť, že dohoda zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu netvorila súčasť všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ale bola uzavretá vo forme samostatnej rozhodcovskej zmluvy v ten istý deň, ako zmluva o úvere, ešte neodôvodňuje záver, že táto dohoda bola individuálne dohodnutá a svedčí o vôli žalobcu pristúpiť na túto osobitnú zmluvnú podmienku. Povahu formulárovej zmluvy totiž majú nielen Všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Tomuto typu zmluvy nasvedčuje aj vyhotovenie rozhodcovskej zmluvy v danej veci, ktoré má povahu formulára, obdobného tomu, ktorého prostredníctvom zmluvné strany uzavreli samotnú zmluvu o úvere, keď je tvorené predtlačenými údajmi, identifikujúcimi veriteľa, prázdnymi kolónkami pre vpísanie osobných údajov dlžníka, a potom už len predtlačenými dojednaniami, špecifikujúcimi konkrétny rozhodcovský súd, pričom žalobkyňa nemala možnosť výberu iného rozhodcovského súdu. Dojednanie zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu by malo charakter individuálnej zmluvnej podmienky vtedy, ak by žalovaná predložila žalobcovi návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy v takej podobe, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že žalobca mal možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie sporov v rozhodcovskom konaní bez toho, aby svojim rozhodnutím ovplyvnil uzatvorenie samotnej zmluvy o úvere, nakoľko z výpovede samotného žalobcu vyplynulo, že ani nevedel, že rozhodcovskú zmluvu podpisuje. Aj keď sa súdu nepodarilo k veci vypočuť obchodného zástupcu žalobcu, súd poukazuje už na jeho zistené neodborné konanie, keď žalobcu označil v

zmluve spôsobom, ktorý nekorešpondoval so skutočným stavom. Rozhodcovská zmluva, uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť akceptovaná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. V danom prípade z návrhu rozhodcovskej zmluvy nevyplýva, že spotrebiteľ mal reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Rozhodcovská zmluva navyše nebola napriek jej formulácii skutočne alternatívnou. Veriteľ podaním návrhu na začatie konania na rozhodcovský súd uskutočnil výber, predpokladaný v čl. II. rozhodcovskej zmluvy. Po tomto výbere už žalobca nemal faktickú možnosť podať návrh na začatie konania pred všeobecným súdom, musel sa podrobiť rozhodcovskému konaniu, čím došlo k porušeniu Ústavou SR garantovaného práva každého na spravodlivý súdny proces pred nezávislým a nestranným súdom. Spornosť vo vyvážení vzájomného zmluvného vzťahu, pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu, navyše vyvoláva i skutočnosť, že priamo v predtlačenej časti rozhodcovskej zmluvy je vopred určený konkrétny jediný rozhodcovský súd, ktorý je oprávnený v rozhodcovskom konaní spory, vyplývajúce z danej zmluvy rozhodnúť. Takouto formuláciou rozhodcovskej zmluvy bolo žalobcovi absolútne odňaté právo slobodnej voľby uplatnenia či bránenia svojho práva nielen medzi všeobecným súdom a rozhodcovským súdom, no aj právo slobodného výberu konkrétneho rozhodcu či rozhodcovského súdu, ktorý by spor z danej spotrebiteľskej zmluvy podľa voľby spotrebiteľa rozhodol. Takéto zmluvné dojednanie reálne vytvára značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa, keď nemožno navyše opomínať, že ak je rozhodcovská zmluva súčasťou viacerých formulárov, predložených spotrebiteľovi na podpis, navyše uzatvorená nie v čase „zvýšenej bdelosti“ spotrebiteľa, ale na začiatku zmluvného vzťahu, vzniká nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ nepoukáže na jej nekalosť, či už v dôsledku svojej nevedomosti či nečinnosti. Pri ochrane spotrebiteľa preto v súvislosti s rozhodcovskou zmluvou je nevyhnutné, aby spotrebiteľ mal možnosť požiadať všeobecný súd o ochranu, okrem ak si rozhodcovský súd osobitne nevyjednal (výslovne si ho želal). Vzhľadom na uvedené skutočnosti právomoc rozhodcovského súdu na vydanie rozhodcovského rozsudku bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, čo je dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 640/2014).

39.Súd ďalej poukazuje na to, že samotná zmluva o úvere nespĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z., účinného v čase uzavretia zmluvy). Zmluva neobsahuje riadne označenie finančného agenta, ktorý ako mandatár zmluvu za žalobcu so žalovanou uzatváral. V zmluve je uvedené len meno a priezvisko: Igor Prôčka. Nie je uvedené jej miesto podnikania alebo adresa trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa (§ 9 ods.2 písm.b/ Zákona č. 129/2010 Z.z.), v zmluve nie je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/), úroková sadzba spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. i/). Zo zmluvy nevyplýva kedy, ku ktorému dňu, sú splátky úveru splatné, čiže ku ktorému dňu má spotrebiteľ platby posielať, aby nebol v omeškaní (§ 9 ods.2 písm. k/) a zmluva neobsahuje ani údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov. (§ 9 ods. 2 písm. y/). Vzhľadom na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje uvedené obligatórne náležitosti, je nutné ju považovať v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z. z., účinného v čase uzavretia zmluvy, za bezúročnú a bez poplatkov, ktorá skutočnosť nebola zohľadnená v rámci rozhodcovského konania. Súd zároveň poukazuje aj na vysokú odplatu za poskytnutie úveru, ktorá je v zmluve uvedená vo výške 662 € pri poskytnutom úvere 1.000 € so splatnosťou 6 mesiacov, čo predstavuje ročný úrok vo výške 132,36 %. V tejto časti je právny úkon neplatný pre jeho rozpor s bodnými mravmi (§ 3 OZ).

40.Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, že v danej veci je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 písm. e/,i/,j/,k/,l/ zákona č. 335/2014 Z. z., nakoľko rozhodcovská zmluva je neplatná (s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti), zároveň pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, rozhodcovský rozsudok zaväzoval žalovaného na plnenie, ktoré je právom nedovolené, pričom vzhľadom na vyššie závery súdu by bol výkon rozhodcovského rozsudku v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky a podstatné je aj to, že rozhodcovský rozsudok vychádza (vzhľadom na vyššie uvedené) aj z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd preto žalobe vyhovel a rozhodcovský rozsudok zrušil.

41.Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42.Žalobca bol v spore úspešný v plnom rozsahu, preto mu súd priznal náhradu trov konania v pomere 100 % trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.
Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú účastníci, ktorí sa ho vzdali písomne do zápisnice súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo u ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (exekučný poriadok). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (zákon č. 233/1995 Z.z.).